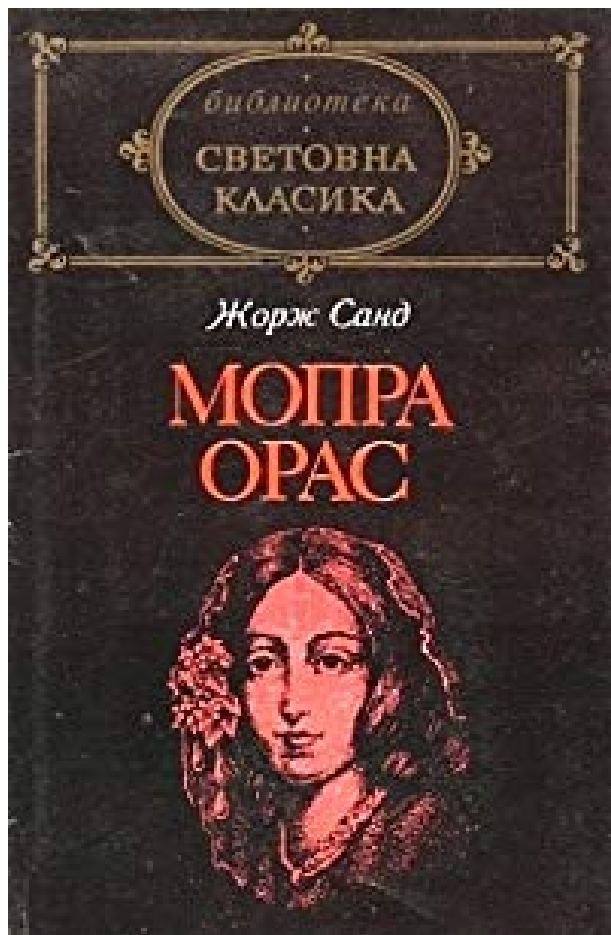


Мопра • Орас



Pages:	624
Language	Bulgarian
Author:	George Sand
Genre:	Uncategorized
Goodreads Rating:	3.78
Published:	March 1984 by "Народна култура"

[Мопра • Орас.pdf](#)

[Мопра • Орас.epub](#)

Мопра: Жорж Санд започва да пише романа „Мопра“ през 1835 г. след раздялата си с Мюсе и го завършва през 1837 г. Действието се развива във втората половина на XVIII в. сред романтичен декор, в който се извисяват мрачните кули на Рош-Мопра. Романа можем да четем като приключенски и рицарски, в който има битки, крепости, подземия, мъчения. Но той е и любовен, и семейна сага, и възпитателен роман за израстването, повлиян от идеите на Жан-Жак Русо, че човек подлежи на превъзпитание. „Мопра“ е феминистки манифест. Жорж Санд защитава правото на жените да получат образование, да се омъжват по своя воля и по любов. Историята е разказана под формата на изповед на Бернар Мопра. Бернар Мопра загубва родителите си на седем години.

Отглежда го злят му чичо Тристан Мопра заедно с грубите си братя. Чичовците са покварени злодеи. Благородник, пропит от родово високомерие, жертва на жесток род, който го е лишил от образование и го е включил в разбойническата си шайка, героят е воден предимно от първичните си инстинкти. Подвластен на първичните си инстинкти, които не се е научил да овладява, измъчван от своята недодяланост, младият Бернар не престава да оскърбява достойнството на любимата жена. В естетиката на рицарските любовни романи героят е подложен на изпитания. За да заслужи любимата, за да спечели сърцето ѝ, той не трябва да се пребори с някой съперник, а да превъзмогне самия себе си.

В крайна сметка Бернар приема духа и ценностите на социалния ред, и се интегрира добре в обществото. Изпитанията, през които преминава, биват възнаградени, и чрез силата на любовта той успява да преодолее омразата в сърцето си. Жорж Санд въплътява в главната героиня Едме идеала си за жена - силна, интелигентна и смела. Едме и Бернар се срещат на 17 години. Те са далечни братовчеди. По време на лов конят на Едме не ѝ се подчинява, тя се загубва в гората и попада в плен на чичовците, които подтикват Бернар да я изнасили, за да покаже, че е мъж, но тя успява да го укроти и да го убеди да избягат заедно. Бернар намира убежище у бащата на Едме, който го приема като свой син. За да ѝ се хареса, той решава да се образова, надявайки се, че тя ще се съгласи да се омъжи за него. Заминава за Америка с армията на Лафайет, където остава шест години. След завръщането си повторно иска ръката ѝ, но тя пак отказва въпреки клетвата, която му е дала да не принадлежи на никого, преди да бъде негова.

Едме е ранена по време на лов. Бернар е заподозрян и хвърлен в затвора в Шатър, където днес се намира музеят на Жорж Санд. Едме се застъпва за него и след като е разкрит истинският виновник, тя решава, че Бернар е достоен за нея. Оженват се и живеят щастливо според разбиранията си за християнско семейство, споено от взаимното уважение между съпрузите, от любов и вяност. ***
Орас: Романът „Орас“ е произведение, твърде различно от „Мопра“. Това е един релефен социално-психологически „етюд“ в духа на романите на Балзак. Действието в романа се развива в съвременен на писателката Париж, в годината на въстанието от 1832 г. и в началото на следващата 1833 г. Главните герои са динамични и в постоянно развитие. Привидно значителна, грабваща окото личност, главният герой Орас е лишен от индивидуалност. Той е противопоставен на останалите персонажи, тъй като всички те са хора със скромен произход, в една или друга степен близки на революционните настроения на епохата. За разлика от тях Орас обича да блести, но не е способен на системен труд. Затова той се занимава преди всичко с празни планове за бъдещето, но бързо захвърля всичко, с което се заеме, защото е мързелив и неинициативен. Той нито следва правните науки, както е обещал на родителите си, нито съумява да напише нещо, когато е решил да стане писател, но байроническата поза на уморен и отегчен от живота човек много му приляга. Неговото бездушие и егоцентризм се проявяват в най-отблъскващ вид в сферата на интимните чувства. В „Орас“ Жорж Санд въвежда един от най-интересните и психологически мотивирани любовни триъгълници в своята романистика. Орас е самовлюбен егоист и позъор до такава степен, че след като изнурената до краен предел Март го напуска, той не се посвениява да съчини измислицата, че тя се е самоубила заради него. Присъдата над ненавистния си персонаж писателката произнася не пряко, а чрез логиката на последвалите събития. Успехът на младия денди във висшето общество е твърде кратък и нетраен. Отхвърлен и забравен, той е принуден да напусне Париж. Сюжетът на творбата е неизменно интригуващ до самия край. „Орас“ е талантлива критика на модната през онази епоха фигура, прикриваща зад възвишени тиради и затрогващи пози душевна пустота и егоизъм.